

סדר הלימוד ליום י"ד תמוז:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

ויש כמה בחינות במקיפים, כי מה שמקיף לזה, הוא בחינת פנימי אצל חברו, שהוא במדרגה למעלה ממנו, וכן למעלה מעלה. ויש שכל, שהוא בחינת מקיף לזה, ואצל אחר זה השכל הוא נמוך אפלו מבחינת פנימי, מחמת שהוא במדרגה גבוה ממנו הרבה, ועלידי שמדבר אחד עם חברו ביראת שמים ומכנים בו דעתו, על ידי זה נכנס מקיף שלו לפני כנ"ל. וכן למעלה מעלה, שכל אחד לפי בחינתו ומדרגתו נכנס מקיף שלו לפני, על ידי שמדבר עם חברו ותלמידו ומכנים בו דעתו כנ"ל.

וזהו (דברים ל): כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיה ובלבבך לעשותו. כי קרוב אליך הדבר מאד – הינו לקרב אליך הדבר שהוא בבחינת מאד, בחינת מקיפים, שהם נעלמים ורחוקים מאד מן האדם, ולקרבם אליך להכניסם בפנים – זה תלוי בפיה ובלבבך לעשותו. בפיה ובלבבך – זה בחינת: "פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות", הינו שיגלה חכמתו ותבונתו לתלמידיו כנ"ל. וזהו: לעשותו – בחינת כאלו עשאו הנ"ל, ועל ידי זה יוכל להכניס ולקרב המקיפים, שהם בבחינת מאד, להכניסם לפני כנ"ל:

ולמעלה מן הכל הם המקיפים העליונים של חכם הדור, שהוא הרבי שבדור שעלידי שזה הרבי והחכם שבדור עוסק לדבר עם תלמידו ומכנים בהם דעתו, על ידי זה נכנסים המקיפים שלו לפני. והמקיפים שלו הם בחינת אריכות ימים ושנים, כי המקיפים שלו הם בחינת עולם הבא, שהוא יום

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לר"ל זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב"ל
 זמור זמור "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שָׂכְלוּ אָרְךְ (קדושין ל"ט: חלין קמ"ב), כִּי שָׁם הוּא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן. כִּי כָּל הַזְּמַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם הִזָּה כָּלוּ, מֵה שִׁהְיָה וּמֵה שִׁיְהִיָּה, הוּא כָּלוּ אִין וְאַפְסִים נִגְדַּד יוֹם אֶחָד, וְאַפְלוּ נִגְדַּד רַגַע אַחַת שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא, שֶׁהוּא יוֹם שֶׁכָּלוּ אָרְךְ. וְשָׁם אִין שׁוֹם זְמַן, כִּי הוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן, רַק סֵדֶר הַזְּמַנִּים שִׁישׁ שָׁם הֵם בְּחִינַת הַשְּׂגוֹת שֶׁל הַמְּקִיפִים. שִׁישׁ מְקִיפִים שֶׁהֵם בְּחִינַת יָמִים, וְיֵשׁ מְקִיפִים שֶׁהֵם בְּחִינַת שָׁנִים, בְּחִינַת: "תְּקוּפוֹת הַיָּמִים" (שְׁמוֹנֶה עָסָר א), "תְּקוּפוֹת הַשָּׁנִים" (שְׁמוֹנֶה עָסָר ד) וְדַבְרֵי הַיָּמִים כ"ד) וְאַלּוּ הַמְּקִיפִים שִׁישׁ שָׁם, הֵם בְּחִינַת סֵדֶר הַזְּמַנִּים שָׁם. וְהַשְּׂגוֹת מְקִיפִים הֵלְלוּ זֶה עַקֵּר הַתְּעַנוּג וְהַשְּׂעֵשׂוּעַ שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכָה לְהַשְׁיָגָם.

וְזֶה בְּחִינַת תְּכֵלִית הַיְדִיעָה, כִּי תְּכֵלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ. כִּי הַשְּׂגוֹת אֵלּוּ הַמְּקִיפִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׂעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, זֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"א): "מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירְאֶיךָ", כִּי הֵם הֵם רַב טוֹב הַצָּפוּן וְטָמוּן וְסָתוּם מֵעֵין כָּל. וְזֶהוּ: "מָה רַב טוֹבָךְ" – מָה דִּיקָא, כִּי הֵם בְּחִינַת מָה, בְּחִינַת: "מָה חֲמִיתָ מָה פִּשְׁפִּשְׁתָּ" (תְּהִלִּים ל"א ע"ב), בְּחִינַת 'תְּכֵלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדְעָ'. וְזֶה בְּחִינַת שְׂפַע הַכֶּתֶר, כִּי כֶּתֶר הוּא בְּחִינַת מְקִיף, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שׁוֹפְטִים ב): "כֶּתֶרֹו אֶת בְּנֵי־מִין" וְכוּ'.

וְזֶה הַחֶכֶם שֶׁזֹּכָה לְאֵלּוּ הַמְּקִיפִים הַנ"ל, בְּחִינַת שְׂפַע הַכֶּתֶר, הוּא צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּחִינַת כָּל, בְּחִינַת (דְּבָרֵי־הַיָּמִים א כ"ט): "כִּי כָּל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ", וְתִרְגְּמוּ: 'דְּאֶחָד בַּשָּׁמַיִם וְאֶרְעָא' (זֶהר פְּרָאשִׁית ל"א וּבְתִקּוּן כ"ב). הֵינּוּ שִׁיְהִיָּה אוּחְזוּ וּמְקִיִּים שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵם בְּחִינַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ. כִּי הַצְּדִיק וְהַחֶכֶם הַנ"ל הוּא צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה אוּחְזוּ בַּשָּׁמַיִם, לְקַיֵּם אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּבְחִינַתּוֹ.

כִּי יֵשׁ דָּרֵי מַעֲלָה וַיֵּשׁ דָּרֵי מַטָּה, דְּהֵינּוּ עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, בְּחִינַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְצָרִיד הַצַּדִּיק לְהִרְאוֹת לְדָרֵי מַעֲלָה, שְׂאִינָם יוֹדְעִים כָּלֵל בִּידִיעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵה בְּחִינַת הַשְּׂגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: 'מָה חֲמִית מָה פִּשְׁפִּשְׁתָּ', בְּחִינַת: אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ וְלִהְפֹךְ: צָרִיד לְהִרְאוֹת לְדָרֵי מַטָּה, שְׂאִדְרָבָא, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (יִשְׁעִיָּהוּ). כִּי יֵשׁ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, שֶׁהֵם בְּנֵי-אָדָם הַמוֹנָחִים בַּמְדִּירָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְנִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מִפְּנֵי יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיד הַצַּדִּיק לְעוֹרְרָם וְלִהְקִיצָם, בְּבְחִינַת (שָׁם כ"ו): "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי". וְלִגְלוֹת לָהֶם שֶׁה' עִמָּם, וְהֵם סְמוּכִים-אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ". וְלַחֲזֹקָם וְלְעוֹרְרָם, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מֵיָאֲשִׁין עֲצָמוֹן, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי עֲדִין הֵם אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְקְרוּבִים-אֵלָיו, כִּי "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ". וְזֵה בְּחִינַת כָּל, שֵׁשׁ לְהַצַּדִּיק, בְּחִינַת: "כִּי כָּל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ", דְּאֶחָד בַּשְּׁמִיָּא וָאֲרַעָא, הֵינּוּ שֶׁהוּא אוֹחֵז וּמְקַיֵּם שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת: עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא אוֹחֵז וּמְקַיֵּם בְּבְחִינַת מָה, בְּחִינַת 'אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ', וְעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּא מְקַיֵּם בְּבְחִינַת "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ".

וְעַיִן לְקַמּוֹ (סִימָן ס"ח), שָׁם מְבֹאָר גַּם כֵּן עֲנִין זֶה בְּבִאוּר יוֹתֵר קִצָּת. וְהַכָּלל - שֶׁהַצַּדִּיק - עֶקֶר שְׁלֵמוֹתוֹ, כְּשֵׁשׁ לוֹ שְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, דְּהֵינּוּ שֵׁיִדַּע אֵיךְ לְדַבֵּר וְלִלְמַד וְלִהְאִיר בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, בְּדָרֵי מַעֲלָה וְדָרֵי מַטָּה, בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, שֶׁהֵם בְּחִינַת גְּדוּלִים וּקְטָנִים, הֵינּוּ שֶׁלְהַגְדוּלִים בְּמַעֲלָה, בְּנֵי עֲלִיָּה, בְּחִינַת דָּרֵי מַעֲלָה, צָרִיד שִׁיְהִיָּה כַּח לְהַצַּדִּיק לְהִרְאוֹת לָהֶם וְלִגְלוֹת לָהֶם, שֶׁעֲדִין אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת: 'מָה חֲמִית מָה פִּשְׁפִּשְׁתָּ' וְכוּ' וְזֵה הַלְמוּד וְהַשְּׂגָה הוּא צָרִיד לְהִרְאוֹת וְלִהְכֵּנִים בְּהַגְדוּלִים בְּמַעֲלָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת דָּרֵי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רנב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק מצודת מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵעַלָּה. וְלִהְפֹּךְ, יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמוֹנְחִים בַּמְדִּירָגָה הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד, עַד שֶׁהֵיוּ מֵיֵאֲשִׁין אֶת עֲצָמָן לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכָבֵד אֲבָד נִצָּחָם וְתוֹחֲלָתָם מֵה' - צָרִיד הַצְּדִיק שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לְעוֹרָרָם וְלִהְקִיֶּצֶם, שֶׁלֹּא יִהְיוּ מֵיֵאֲשִׁין עֲצָמָן בְּשׂוֹם אִפְּן בְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיֶּךְ שִׁיְהִיָּה, וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם וְלִהְאִיר בָּהֶם, כִּי עֲדִין ה' עִמָּם וְאַצְלָם וְקָרוֹב לָהֶם, וְאַפְלוּ בְּתוֹךְ הָאָרֶץ מִמָּשׁ, אֲפֹלוּ אִם נָפַל לְשֹׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן שֶׁם דִּיקָא נִמְצָא כְבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְזֶה בְּחִינַת כָּל, שֵׁישׁ לְהַצְּדִיק וְכוּ', כַּנִּ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִנְהַר"ן הַיְיִמִּי:

ג וְכָל אָדָם צָרִיד לְקַיֵּם זֹאת לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיאֵם מֵעוֹנוֹת. לִידַע וְלִהְוֹדִיעַ שֵׁישׁ אֱלֻקִּים שְׁלִיט בְּאָרֶץ וְשֹׂאִין שׂוֹם תַּכְלִית בְּזֶה הָעוֹלָם כִּי אִם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ. כִּי אִין נִשְׁאָר מֵהָאָדָם אַחַר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ כִּי אִם הַדַּעַת הַזֶּה שֶׁהֵאִיר בְּחִבְרָיו. וְכִשְׁאַחַד מְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּמְאִיר בּוֹ דַּעַתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבֵּל מִרְבוֹ בְּאִיזָה דְבוּר שֶׁמְדַבֵּר עַל לְבוֹ לְהַשִּׁיבּוֹ מֵעוֹנוֹתָיו. אִזּוֹ חֵבְרוֹ נֶחְשָׁב אֲצִלוֹ תַלְמִיד. וְכֵן לִהְפֹּךְ כְּשֶׁחֵבְרוֹ מְאִיר בּוֹ אִזּוֹ נֶחְשָׁב הוּא תַלְמִיד לְגַבֵּי חֵבְרוֹ וְאִזּוֹ כְּשֶׁמַּגִּיעַ זְמַנוֹ לְהַסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם אִזּוֹ יִתְלַבֵּשׁ בְּזֶה הַדְּבוּר שֶׁהֵאִיר בְּחֵבְרוֹ וְיִהְיֶה נֶחְשָׁב כְּאִלוֹ הוּא בְּעֲצָמוֹ מִמָּשׁ קַיֵּם בְּעוֹלָם. וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַנְּשֻׁמָּה. וְכָל אָדָם מְחַיֵּב לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה כִּי "לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָה". וְכִמוֹ שֶׁהָאָדָם מְצֻוֶה לְהַעֲמִיד בָּנִים בְּעוֹלָם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַמִּין כֵּן הוּא מְצֻוֶה לְהַכְנִים דַּעַת וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּבְנֵי אָדָם. כִּי זוּלַת זֶה אִינוֹ בְּכָלֵל אָדָם כָּלֵל כַּנִּ"ל:

ד כְּשֶׁרוֹצֶה לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם צָרִיד לְרַחֵם גַּם עַל עֲצָמוֹ לְצֵאת מֵעוֹנוֹת וְשִׁיְהִיָּה לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם כִּדִּי שִׁיְהִיֶּנּוּ דְבָרָיו

נִשְׁמָעִין, וְגַם כִּדֵי שִׁיתְקִימוּ דְבָרָיו אֲצֵל חֲבֵרוֹ. שְׁלֵא יַעֲבֹר הַדְּבָר
מִלֵּב חֲבֵרוֹ תַּכְּף:

סדר יפני מוהרצ"ת היפני:

יד וְהִנֵּה אַחַר שַׁבַּת הַתְּחִילוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת לְבַלְבֵּל אוֹתִי הַרְבֵּה
הַרְבֵּה עַד שֶׁהִיְתָה דַעְתִּי תְלוּיָה בְּמִשְׁקַל, וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַכְרִיעַ לְכָאן
וּלְכָאן סוּף דְּבַר שְׁנַיִם אִזּוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים אַחַר שַׁבַּת הַנִּחְתִּי לְאַבוּד
הָאֲדָרוּף, וּבִיּוֹם חֲמִישִׁי בְּבִקְרָה חֲזַרְתִּי לְאוּמָאן וְלֹא נִסְעֵתִי לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל אָז, וְגַם אוֹדוֹת הַדְּפוּם לֹא פָעַלְתִּי כִּלְלֵי אִזּוּ וְהָיָה לְבִי נִשְׁפָּר
בְּקֶרְבִי מְאֹד וְחֲזַרְתִּי לְאוּמָאן בְּפַחֵי נַפְשִׁי גַם בְּתוֹךְ הַדְּרֹךְ בִּיּוֹם
שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ הָיָה לִי הַזִּיק גְּדוֹל בְּדֶרֶךְ שֶׁהִתְפַּלְלְתִּי עַל
הָעֲגָלָה וְנִזְהַרְתִּי הַרְבֵּה שְׁלֵא יַחֲטֹף הָאוּפֵן אֶת כַּנְּפֵי הַטְּלִית
וַיִּקְרַעְנֵנוּ כַּאֲשֶׁר מִזְדַּמֵּן לְפַעֲמִים וְאַף עַל פִּי כֵן בְּסוּף הַתְּפִלָּה
הַגְּבִהֲתִי עֲצָמֵי קֶצֶת מִתּוֹךְ הָעֲגָלָה שֶׁהִיְתָה מְחֻפָּה, וְהָיָה רוּחַ
גְּדוֹל, וּפְתֹאֵם חָטַף הָאוּפֵן אֶת קֶצֶה הַטְּלִית וְנִקְרַע לְקַרְעִים וְהָיָה
לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד מִזֵּה עַד כְּלוֹת הַנְּפֶשׁ, עַד שֶׁצָּעַקְתִּי וּבְכִיתִי
מִחֲמַת זֶה וְאִזּוּ הָיִיתִי נִחְפָּז בְּדַרְכֵי מְאֹד לָבוֹא לְאוּמָאן כִּדֵי לְהַגִּיעַ
לְשֵׁם עַל עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, שָׂאז מִתְקַבְּצִים הַרְבֵּה אֲנָשִׁי
שְׁלוּמֵנוּ עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזֹר שְׁבָאתִי עַל שַׁבַּת
קֹדֶשׁ לְבִאֲפֹאֲלִיעַ וְאַרְעַל וּמִשָּׁם נִסְעֵתִי לְאוּמָאן, וְהָיִיתִי בְּעָרַב
רֹאשׁ חֹדֶשׁ עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְאִזּוּ הָיָה שָׁם יְדִידֵינוּ הַרְבֵּה רַבִּי יַעֲקֹב
יוֹסֵף נֵרוֹ יֶאֱיִר שְׁנַתָּן סָךְ רַב בְּשֵׁנַת תַּקַּע"ט עַל הַדְּפוּם, וְחִפְצֵתִי
לְדַבֵּר עִמּוֹ הַרְבֵּה מִעֲנִין הַדְּפוּם שֶׁצָּרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲמִידוֹ,
וְרָצִיתִי לְפָרֵשׁ לְפָנָיו כָּל לְבִי וְהִנֵּה בָּעֵת שֶׁהָיִיתִי עִמּוֹ יַחַד עַל צִיּוֹנוֹ
הַקְּדוֹשׁ, שָׁם בּוֹדָאִי הָיָה בְּלִתִּי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִמּוֹ וְאַחַר כֵּךְ רָאִיתִי
אוֹתוֹ בְּשׁוֹק וְהָיִינוּ שְׁנֵינוּ טְרוּדִים, וְאַמְרַתִּי לוֹ שֶׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רלד ✧ צִמְרָן מְוֹהַרְנֵי תִצְיִ"ל "צִמְרָן צִמְרָן מִקֻּוּהָ שִׁדְרָף לְאַחַד מִסִּפְרֵי רַבֵּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

לְדַבֵּר יַחַד וְהִשִּׁיב בְּדֶרֶךְ צְחֹק וְכִי אִידָּ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שְׁלֹא
נִתְוַעַד יַחַד לְדַבֵּר וְלִסּוֹף נִזְדַּמֵּן מֵאֵת הַשֵּׁם שֶׁהָיָה טָרוּד מְאֹד
וְהִבְעֵל עֲגָלָה וְהֵאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ עִמּוֹ נֶחֱפְזוּ מְאֹד, עַד שֶׁהָיָה מְכַרְחָ
לְנִסְעַ בְּחֶפְזוֹן וְלֹא נִתְוַעַד עִמִּי וְהָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל מְזֵה מְאֹד מְאֹד,
וּבַיּוֹם שֶׁאֲחֲרָיו חֲזַרְתִּי וְהִלְכְתִּי עַל צִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ, וְסִפַּרְתִּי אֶת לְבִי
קֶצֶת לְפָנָיו:

כָּלֵל הַדְּבָר שֶׁבְּאוֹתָן הָעֵתִים הָיוּ לִי צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מִחֲמַת
שֶׁטַרְחָתִי הִרְבֵּה לְגַמֵּר הַדְּפוּס וְלֹא עָלָה בְּיָדִי וְכִבֵּר נִשְׁתַּקַּע מִמּוֹן
יִשְׂרָאֵל הִרְבֵּה לְצַרְךָ הַדְּפוּס וְעַדִּין לֹא פָּעַלְתִּי כָּלֵל וְלֹא הָיָה בְּיָדִי
מַעוֹת לְהַעֲמִיד הַדְּפוּס כִּי עַדִּין הָיוּ צָרִיכִין סֶךְ רַב מְאֹד בְּעֶרְךָ ר' [מְאֵתִיִּים]
אַדְמִים וְיוֹתֵר וְאִין שׁוּם דְּרָךְ הַטָּבֵעַ לְקַבֵּץ יַחַד אֲפִלוֹ
שְׁלִישׁ וּרְבִיעַ מְזֵה הַסֶּךְ וְגַם פְּרִנָּסְתִּי דְחוּקָה מְאֹד וְהָיִיתִי בַּעַל חוּב
גָּדוֹל, וְגַם שְׂאָרֵי מְנִיעוֹת הִרְבֵּה מְאֹד מְאֹד שֶׁהָיוּ עַל הַדְּפָסָה מְכָל
הַצְּדָדִים מִפֶּחַד הַצַּעֲנָזוֹר וְכוּ' וְכוּ' וְגַם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא זָכִיתִי
לְנִסְעַ, וְגַם לְבֵיתִי לְצַרְךָ פְּרִנָּסְתִּי וְלִסְלֵק הַחֹבוֹת שֶׁאֲנִי חָיֵב
בְּעֲצָמִי לֹא הִבֵּאתִי מִהַדְּרָךְ כִּי־אִם סֶךְ מוֹעֵט מְאֹד, וְשְׂאָרֵי בְּלָבוֹל
הַדַּעַת שֶׁהָיוּ לִי וְאִף עַל פִּי כֵּן לֹא הִנְחָתִי אֶת הָרָצוֹן וְחִשְׁבְתִּי
מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲזַכֶּה לְגַמֵּר הַהַדְּפָסָה וְכָל מָה שֶׁעָבַר עָלַי
בְּעֵנִין זֶה יִכְלוּ כַּמָּה יְרִיעוֹת לְסַפֵּר:

סִדְרָ לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

הֵם הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל. לְכֵן כָּל
הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו בְּיוֹתֵר תְּשׁוּבָתָם בְּנֶקֶל יוֹתֵר, כִּי הַצְּדִיק עוֹשֶׂה
תְּשׁוּבָה בְּעֵדָם (שם סו').

הוּ הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא הַפֶּאֶר וְהַיִּפִּי וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְהוּא
בַּעַל הַבַּיִת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְהוּא בְּחִינַת הַבַּעַל הַבַּיִת שֶׁל בַּיִת

הַמִּקְדָּשׁ כִּי הוּא מֵאִיר לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ. כִּי הוּא
הָאוֹר וְהַפֶּאֶר וְהַיְפִי וְהַחַן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. וְכִשְׁזָה הַצְּדִיק נִתְפָּרֵם
וְנִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכָל מִה
שֶׁנִּתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר שְׁמוֹ יוֹתֵר, מִתְגַּדֵּל וּמִתְפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּיוֹתֵר. וְכָל מִי שֶׁנִּכְלָל בְּזֶה הַשֵּׁם הַאֲמֵת, שֶׁהוּא הַפֶּאֶר וְהַחַן
הַאֲמֵת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כַּנִּל, דְּהֵינּוּ שֶׁמִּתְקָרֵב אֵלָיו וְנִכְלָל בְּשְׁמוֹ,
עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּחִין עֵינָיו וּמִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמוֹ, עַל כָּל
הַמַּדּוֹת, אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בָּהֶם, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל כָּל הַמַּדּוֹת
רְעוֹת שֶׁפָּגַם בָּהֶם. וְזוֹכֵה לְהִסְתַּכֵּל בְּגִדְלַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ,
וְלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל הָעוֹלָם, כִּי נִפְתָּחִין הָעֵינַיִם וְהַמַּחִין עַל יְדֵי הַצְּדִיק
הַאֲמֵת שֶׁמֵּאִיר בְּכָל הָעוֹלָם (שם סז).

הוּ אֲבָל לְהַפְדֵּי חַם וְשָׁלוֹם כְּשֶׁנִּתְעַלֵּם שֵׁם הַצְּדִיק הַאֲמֵת וְנִסְתַּלַּק מִן
הָעוֹלָם, וְנִתְגַּדֵּל וְנִתְפָּרֵם מִפְּרֵם שֶׁל שֶׁקֶר שְׂאִין בּוֹ שֵׁם ה' כָּלֵל,
עַל יְדֵי זֶה כִּבְיָכוֹל נִתְמַעַט וְנִתְעַלֵּם שֵׁם ה', וְאֲזַי נִתְגַּדֵּלִין בְּעוֹלָם
בְּעֵלֵי שְׁמוֹת וְקִדְרִים (שְׁקוֹרִין: טַאטְאֲרִין), וּבָאִין לְעוֹלָם חַם וְשָׁלוֹם
דְּבָרִים שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם כִּי אִם שְׁמוֹת הַטְּמֵאָה חַם וְשָׁלוֹם. וְעַל
יְדֵי זֶה בָּאִין שְׂרָפוֹת בְּעוֹלָם וְנִסְתַּלַּק מֵאוֹר הָעֵינַיִם, וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ
נִחְרַב וְנִשְׂרַף הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאֲזַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְקָרִים נִחְשָׁבִים
כְּאֵלוֹ הֵם מִתְגַּלְגְּלִים בַּחֲצוֹת, שֶׁעֲלֵיהֶם קוֹנֵן יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא, בְּנֵי
צִיּוֹן הַיְקָרִים וְגו' תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קִדְשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חָצוֹת. וְהַתְּקוּן
לְכָל זֶה הוּא לְהַזְהֵר מְאֹד לָקוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה, לְהִיּוֹת מִתְאַבֵּל עַל
חֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהָעֵקֶר לְבָכוֹת וְלְהַתְאַבֵּל עַל חֲטָאֵיו שֶׁגִּזְרָמִים
לְעַכְבַּב בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְשָׁב כְּאֵלוֹ הַחֲרִיבוֹ. וְגַם אוֹלֵי בַּגְּלָגוּל
הַרְאֵשׁוֹן הָיָה הוּא הַגִּזְרָם שֶׁיִּחְרַב הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל כָּל זֶה יִבְכֶּה
וְיִתְאַבֵּל מְאֹד בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ הוּא

זֶה יֵתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'רנו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיַן בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְקַן כָּל הַנֶּ"ל (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

וְהִלְכוּ לְשֵׁם, וּבָאוּ אֶל הַמְּדִינָה הַנֶּ"ל, וְנִכְנְסוּ לְאַחַד מֵהֶם, מִסְתַּמָּא
נִכְנְסוּ לְאַיִזָּה חַיָּה (דְּהֵינּוּ לְאָדָם, שֶׁהוּא קָטָן בְּמַעְלָה, כִּי יֵשׁ לוֹ סֶדֶד מוּעָט, שֶׁהִיא
נִקְרָא אֶצְלָם חַיָּה, כַּנֶּ"ל) וְהִתְחִילוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ כְּדַרְכָּם, אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵין
זֶה תִּכְלִית כָּלָל, וְעַקֵּר הַתִּכְלִית הוּא רַק עֲבוּדַת ה' וְכוּ' וְלֹא שִׁמְעַ
לָהֶם כָּלָל, כִּי כָּבֹד נִשְׁתַּרֵשׁ אֶצְלָם, שֶׁעַקֵּר הוּא רַק הַמָּמוֹן וְכֵן הָיָה
מִדְּבַר עוֹד עִם אַחֵר וְלֹא שִׁמְעַ אֱלֹוֵי גַם־כֵּן וְהוּא (הֵינּוּ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
הַבַּעַל־תְּפִלָּה הַנֶּ"ל) הָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ; וְהַשִּׁיב לוֹ זֶה הָאִישׁ,
שֶׁדְּבַר עִמּוֹ וְיִתֵּר מִזֶּה אֵין לִי פְּנָאֵי כָּלָל לְדַבֵּר עִמָּךְ שְׂאֵלוֹ: מִפְּנֵי
מָה? הַשִּׁיב לוֹ: הָיִיתָ שְׂאֵנְחָנוּ כְּלָנוּ מוֹכְבִּים עִתָּה לְעַקֵּר מִן הַמְּדִינָה
לִילָךְ לְמְדִינָה אַחֶרֶת בְּאֲשֶׁר שָׂרְאִינוּ, שֶׁעַקֵּר הַתִּכְלִית הוּא רַק
הַמָּמוֹן, עַל כֵּן נִסְכַּם אֶצְלָנוּ לִילָךְ לְמְדִינָה, שֶׁשָּׁם יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת
מָמוֹן, דְּהֵינּוּ שֵׁישׁ שָׁם עָפָר, שֶׁעוֹשִׂין מִמֶּנָּה זָהָב וְכֶסֶף, עַל כֵּן אָנוּ
צָרִיכִים עִתָּה לִילָךְ כְּלָנוּ אֶל אֹתָהּ הַמְּדִינָה.

גַּם נִסְכַּם אֶצְלָם, שֶׁהֵם רוֹצִים, שִׁיְהִיוּ אֶצְלָם כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת גַּם־כֵּן,
דְּהֵינּוּ שְׂמִי שִׁיְהִיָּה לוֹ כָּל־כֶּף מָמוֹן כְּפִי הַסְּכּוּם שֶׁקָּצְבוּ עַל זֶה הוּא
יְהִיָּה כּוֹכָב, כִּי מֵאַחֵר שֵׁישׁ לוֹ כָּל־כֶּף מָמוֹן יֵשׁ לוֹ הַכַּחַשׁ שֶׁל אֹתוֹ
הַכּוֹכָב, כִּי הַכּוֹכָב מְגִדֵּל הַזָּהָב, כִּי מֵה שֵׁישׁ עָפָר, שֶׁעוֹשִׂין מִמֶּנָּה
זָהָב, זֶהוּ מִחֲמַת הַכּוֹכָב שֶׁמְגִדֵּל בְּאֹתוֹ הַמָּקוֹם עֲפָרוֹת זָהָב נִמְצָא
שֶׁהַזָּהָב הוּא נִמְשָׁךְ מִן הַכּוֹכָבִים, וּמֵאַחֵר שֵׁישׁ לְאַחַד כָּל־כֶּף זָהָב,
נִמְצָא שֵׁישׁ לוֹ כַּח אֹתוֹ הַכּוֹכָב, וְעַל כֵּן הוּא בְּעֵצְמוֹ כּוֹכָב וְכֵן
אָמְרוּ, שִׁיְהִיוּ אֶצְלָם מִזְלוֹת גַּם כֵּן, דְּהֵינּוּ כְּשִׁיְהִיָּה לְאַחַד כֶּף וְכֶף
כְּפִי הַסְּכּוּם שֶׁקָּצְבוּ עַל זֶה הוּא יְהִיָּה מִזֵּל וְכֵן עָשׂוּ לָהֶם מְלֶאכִים,
הַכֵּל כְּפִי רַבּוּי הַמָּמוֹן כַּנֶּ"ל, עַד שֶׁהִסְכִּימוּ בֵּינֵיהֶם, שִׁיְהִיוּ לָהֶם

גַּם־כֵּן אֱלֹהוֹת, שְׁמִי שִׁיחֶיהָ לוֹ רַבּוּי מָמוֹן הַרְבֵּה כֶּף וְכֶף אֱלֹפִים
 וְרַבּוֹת כְּפֵי מָה שֶׁקָּצְבוּ עַל זֶה הוּא יְהִי אֱלֹהֵי, כִּי מֵאַחַר
 שֶׁהָאֱלֹקִים שׁוֹפְעַ בּוֹ כָּל־כֶּף מָמוֹן, עַל כֵּן הוּא בְּעֲצָמוֹ אֱלֹהֵי וְכֵן
 קִיְמוּ וְעָשׂוּ כְּכֹל הַנֶּ"ל.

סדר שְׁלָחוּ עֲרֹף הַיּוֹמִי:

(ד) ואלו מגלחין במועד מי שיצא מבית השביה ולא היה לו פנאי
 לגלח קודם המועד ומי שיצא מבית האסורים ואפילו היה חבוש
 ביד ישראל שהיו מניחין לו לגלח וכן המנודה שהתירו לו ברגל
 וכן מי שנדר שלא לגלח ונשאל על נדרו ברגל וכן הבא ממדינת
 הים בחול המועד או שבא בערב הרגל ולא היה שהות ביום לגלח
 והוא שלא יצא מארץ ישראל לחוץ לארץ לטייל: (ה) אע"פ
 שהתירו להסתפר לא יסתפר ברשות הרבים אלא בצנעה: (ו) קטן
 מותר לגלח במועד אפילו נולד קודם הרגל (ואפילו בפרהסיא שרי) (וכן
 משמע ממרדכי): (ז) אבל שחל שביעי שלו בשבת ערב הרגל מותר
 לגלח בחול המועד: הגה מי שהמיר דתו וחזר בתשובה ודרכו לגלח מותר
 לגלח במועד (תה"ד סימן פ"ז): (ח) כל אדם מותר ליטול שפה בחול
 המועד: הגה אפילו בפרהסיא ומותר לחוף ולסרוק ראש במועד אע"פ
 שמשיר שער ואין בזה משום גילוח (מרדכי ריש מ"ק):

סימן תקלב (א) מותר ליטול צפרנים בין דיד בין דרגל אפילו
 במספרים: הגה אבל יש מחמירין ואוסרים וכן הוא
 המנהג להחמיר שלא ליטלן בין בסכין בין במספרים אם לא לצורך מצות
 טבילה שנוטלן כדרכן בחול (סמ"ק ותוספות): (ב) כל רפואה מותר בחול
 המועד:

סימן תקלג (א) מותר לטחון קמח לצורך המועד אפילו כיון
 מלאכתו במועד ולקוץ עצים מהמחובר ולהטיל

שכר בין של תמרים בין של שעורים לצורך המועד ושלא לצורך המועד אסור ומיהו א"צ לצמצם אלא עושה בהרווחה ואם יותיר יותיר אבל לא יערים לטחון או לעשות (שכר) יותר בכוונה או אם יש לו קמח (או שכר ישן) לא יערים (לעשות אחר) ויאמר מזה אני רוצה אבל אם יש לו לחם מותר לטחון (לפת) דפת חמה עדיף (והוא הדין בשכר אם החדש עדיף בלא הערמה שרי) (המגיד פ"ז): (ז) מותר לעקור פשתן מפני שראוי לכסות בו את האוכלים ולעקור כשות שראוי להטיל בו שכר לצורך המועד ולעקור שומשומין שהיבשים שבו ראויים לאכול מיד: (ג) פירות שנתבשלו קצת ונאכלים ע"י הדחק מותר ללקטן כדי לאכלן ואם לקטן לאכלן והותיר וחושש שמא יתליעו אם לא יכבשם להוציא ליחה מהם יכול לכבשם אבל אסור ללקטם תחלה כדי לכבשם ואם הוא דבר שאינו נמצא אחר המועד מותר לקנותו ולכבשו: (ד) צד אדם דגים כל מה שיכול לצוד ומולח הכל במועד שהרי אפשר שיאכל מהם במועד אם יסחוט אותם בידו פעמים רבות עד שיתרככו (ומותר לצודן בפרהסיא שניכר לכל שהוא לצורך המועד) (מרדכי): (ה) כל מלאכות שהם לצורך המועד כשעושיין אותם אומניהם עושיין בצנעה כיצד הציידים (של חיות ועופות) והטוחנין והבוצרים למכור בשוק הרי אלו עושים בצנעה לצורך המועד: הגה ומותר לחלוב הבהמה אפילו שלא לצורך המועד דהוי דבר האבד (תה"ד סימן קנ"ג וב"י):

סימן תקלד (א) אין מכבסין במועד ואלו שמכבסין הבא ממדינת הים והיוצא מבית השביה ומבית האסורים ומנודה שהתירו לו חכמים ברגל ומי שנדר שלא לכבס ונשאל ברגל והתירו לו ומטפחות הידים ומטפחות הספרים ומטפחות הספג ובגדי קטנים ובעלת הכתם שנמצא במועד ומי

שאינן לו אלא חלוק אחד וכולם מכבסין כדרכן אפילו בנתר ואהל (פירוש מיני בורית) ובפרהסיא על גבי הנהר: הגה מיהו לא יכבסו רק הצריך להן דהיינו חלוק אחד (מרדכי והג"א פ' א"מ) מיהו בגדי הקטנים ביותר דהיינו אותן שמלפפים בהם ומשתינים ומוציאין רעי בהם מותר לכבס ד' וה' בפעם א' כי צריך להרבה מהם כל רגע והא דמותר לכבס בפרהסיא היינו דוקא כשרוחץ על גבי הנהר משום דמתכבס יותר יפה על גבי הנהר אבל אם אינו כובס על גבי נהר לא יכבס רק בצנעה ולא בפרהסיא כן נ"ל:

סדר לקויי תפלות היומי:

רו: ותזכנו לקבל ראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול ונזכה בימי ראש השנה הקדושים, להמשיך עלינו קדשות התפלה בבחינת דין של הבעל כח האמת עם כל הקדשות והתקונים הנעשין על ידי זה, עד שנזכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלשה מחין שבראשינו שיהיו שלשה מחצות פרוסות בפני תאות נאוף להגן בפנינו על ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאווה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כלל מעתה ועד עולם, רק נזכה כלנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרש מתאווה הזאת לגמרי ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא ותשפיע עלינו רחמים שיהיה לנו רחמנות אמתית על עניים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו כרצונך הטוב:

רח: ותעזרנו שנזכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם כרצונך הטוב, ולגדל כבודך ולפרסם אלהותך בעולם, עד שנזכה לרוח נבואה אמתית בקדשה גדולה, ולברר הכח המדמה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בזכות ובבהירות גדול, באפן

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְאָמַר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְחָק לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁירָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכַלּוֹת
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

שְׁנֵזֶכֶה לְסִדֵּר תְּאָרִים וּשְׁבָחִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ כְּרֵאוֹי
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנִבְרָךְ שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַמְרֻמָּם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה,
וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם עַד שְׁנֵזֶכֶה לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם
שְׁלֵעָתִיד, וְיִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עַל יְדֵי הַשְּׁגָחָה וְנִפְלְאוֹת לְבַד
שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ הַטֵּבֵעַ כִּלְל וְיִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת,
וְיִפְצְחוּ הָרִים רְנָה וְתִכְנִיעַ אֶת עֵקֶב דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא עֵקֶבוֹ
שֶׁל עֲשׂוֹ הָרָשָׁע, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, עַל הַיָּדַיִם יְדֵי
עֲשׂוֹ, וְיִקְיִם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וַיְדוּ אוֹחֹזוֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ", וַיִּמְשֵׁךְ עָלֵינוּ
הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וְעַל יְדֵי זֶה נֵזֶכֶה לְהַעֲלוֹת
רִיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ:

רַט: וְתִזְכְּנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת תָּמִיד וּבִפְרָט בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה
הַקְּדוֹשִׁים שָׁהֵם יְמֵי יְרָאָה, תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרָאָה וּפְחִיד
וְאֵימָה דְקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה וּבִפְרָט בְּעֵת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר
תִּזְכְּנוּ שִׁיבֵא בְּלִבְנוּ יְרָאָה גְדוֹלָה, וְתִשְׁפִיעַ פְּחִידָה וְאֵימָתָה וְיִרְאָתָה
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים,
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבב שָׁלֵם:

רִי: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת רֵאשׁ
הַשָּׁנָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְחִדּוּהָ וּבְבִכּוּיָהּ גְדוֹלָה מִתּוֹךְ
שְׂמִיחָה וּבְקִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה בְּיוֹתֵר בְּיְרָאָה גְדוֹלָה, וְנֵזֶכֶה לְקַיֵּם
מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּשִׂלְמוֹת כְּרֵאוֹי, עִם כָּל
פְּרָטִיָּה וְדְקוּקִיָּה וּכְוֹנֹתִיָּה וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶן, וּבְאֵימָה
וּבְיְרָאָה גְדוֹלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעִם לֹא
יִחַרְדּוּ" וְנִאָמַר: "אֲשֵׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, ה', בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְיֶה לְכֹון
בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ יְרוּמוּ כִי תִפְאַרֶת עֲזָמוֹ אֶתָּה,

וּבְרָצוֹנָךְ תָּרוּם קִרְנֵנוּ כִּי לֹא מִגִּנְנוּ וְלִקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכֵנוּ וְנֹאמַר:
 "בְּחֲצוּצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ ה'" וְנֹאמַר: "תִּקְעוּ
 בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶא לְיוֹם חֲגִינוּ, כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹקֵי
 יַעֲקֹב" וְנִזְכָּה לְסֵדֶר לְפָנֶיךָ מַלְכוּת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת בְּכֹונָה
 גְּדוּלָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְרָצוֹת אוֹתְךָ שֶׁתָּבִיא לָנוּ אֶת
 מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה וְיָקִים מִקָּרָא שְׁכֵתוֹב: "וְהָרִיחוּ בִירְאֵת
 ה'", וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ וְתִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ
 וְתִפְאַרְתֵּנוּ, וְנָשׁוּב בְּגִילָה וְרִנָּה לְאַרְצֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲבָדְךָ בִירְאָה "כִּימִי
 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנוּיוֹת, הִשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ
 בְּקָדֶם יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי, וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן
 וְאָמֵן:

תְּפִלָּה ט רי"א: "חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְהִגִּינִי תִבְעַר אֵשׁ דְּבַרְתִּי
 בְּלִשׁוֹנִי", כִּי אֵשׁ עֲצוּר בְּלִבִּי "וְנִלְאַתִּי כִּלְכַל וְלֹא
 אוֹכַל" רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יַדְעָתָ אוֹתְךָ, כִּי אֵין
 מִי שֶׁיִּידַע מִמֶּךָ תִּתְפַּרֵּךְ לְנִצָּחַ כִּי אִם אֲתָה לְבַד, כִּי לֵית מַחֲשָׁבָה
 תִּפְיֶסָא בְּךָ כָּלֵל, אֵךְ עִם כָּל זֶה, בְּגִדְל חֲנִינוּתֶיךָ וְעֵצִים עֲנֹוֹתֶנוּתְךָ,
 בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ שִׁיחַם לְבָא דְכָל עֲלָמָא, וְנָתַתָּ
 לָהֶם לֵב לְדַעַת וְלִהְבִּין וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִכְסֹף וְלִהְתַּגְעֵגַע אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד
 כִּי חֲנִנְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְנִטְעַתָּ וְקִבַּעַתָּ יְדֵיעַת תְּשׁוּקַת
 אֲמוֹנְתְךָ בְּלִבֵּנוּ, עַד אֲשֶׁר כָּלְלִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הִקְדוּשׁ לְבָם בּוֹעֵר
 כִּי אֵשׁ לְהִבָּה אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, "כִּי עֲזָה כִּמּוֹת אֲהַבָּה, קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָה
 רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְהֶבֶת יָהּ, מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת
 הָאֲהַבָּה, וְנִהְרֹוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ" מִרְחוֹק ה' נִרְאָה לָנוּ, וְאֲהַבַת עוֹלָם
 אֲהַבְנוּךָ אֵךְ מֵרַב עֲוֹנוֹתֵי הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד כִּי אֲשֶׁר אֲתָה
 יַדְעָתָ, גְּבָרָה עָלֵי הַמָּרָה שֶׁחֹזְרָה וְהָעֲצוּבוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר מַחֲמַת זֶה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז מנחם רבי'ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נופלים עפרוריות וכבודות על הלב, עד אשר איני יכול לבער ולהתלהב אליך כראוי ואם לפעמים מתנוצץ עלי ברחמיך התנוצצות אלהותך, אין לי כלים לקבל אור ההתנוצצות הזו, ואזי בוער הלב חוץ מהמדה חם ושלום, עד אשר איני יכול ואיני רשאי לפעמים לקבל עלי ולהמשיך עצמי ודעתי לזה ההתנוצצות שלא אהרם לעלות אל ה' חוץ מהמדה והגבול שיש לי, אשר גזרת עלינו ואסרת לנו לבלי להרם אליך חם ושלום, כמו שכתוב: "פן יהרסו לעלות אל ה'", ולפעמים הלב אטום לגמרי על ידי העצבות: